

Un teatre obert a tots

El TNC acull Simbiòtic, el festival d'arts escèniques accessibles

Redacció
BARCELONA

“Només és teatre si és per a tothom.” Aquesta és la màxima del Festival Simbiòtic, que enguany celebra la quarta edició i es referma com a primer festival d'arts escèniques accessibles. Per primer cop, el festival signa una primera producció, *Órdago a la grande*, dirigida per Arantza López i Vero Cendoya (*Hunting for the unicorn*), una obra que narra la història de sis persones que es troben davant la mort i que fan balanç dels èxits i fracassos que han acumulat al llarg de les seves vides. L'espectacle disposa de mesures d'accessibilitat i neix d'un procés de creació col·lectiva entre

sis intèrprets amb i sense diversitat funcional.

El festival també posa el focus en la Gran Bretanya i exhibeix *Richard III redux* OR Sara Beer [is/not] *Richard III*, de la dramaturga irlandesa Kaite O'Reilly. Un espectacle que es nodreix de la història de Shakespeare des d'una perspectiva enginyosa, feminista i alternativa de la discapacitat. La programació del festival també inclou una jornada professional i amb diferents *workshops* (tallers), que es realitzaran demà.

El Simbiòtic aborda les oportunitats i els reptes d'impulsar la creació de nous continguts i de nous habitants dels espais escènics, perquè el teatre ha de transcendir el seu caràcter exhibidor per convertir-se en motor de cohesió social i en generador d'experiències. ■

Crònicateatre

Revetlla saludable

Jordi Bordes

Barcelona

Un centenar de persones (entre actors, cantants, músics i personal tècnic) van trencar el mur de la incomprensió dilluns al Cercle de Gràcia. Salut Mental Gràcia va estrenar la seva adaptació de *La nit de Sant Joan*. Durant un any ha estat treballant i implicant diferents col·laboradors per poder dur a terme una peça amb la qual Sisa entrava a col·laborar amb Dagoll Dagom, després de l'èxit d'*Antaviana*. Dilluns, l'avanç de la revetlla va ser molt saludable, com aplaudien tant el públic com els intèrprets al final de la funció.

Òscar Constantí, l'impulsor d'un projecte, va veure que l'estructura de cançons fantosies li permetia de construir una dramàtica en la qual podien intervenir un gran nombre d'intèrprets. Perquè tothom té el seu paper i tothom s'ha de sentir imprescindible a escena. L'objectiu és que, per mitjà de les arts escèni-

Els Macari en la funció ■ GRUP ATRA

ques, els usuaris trobin una motivació concreta i s'atreveixin a desenvolupar les seves aptituds de cara al públic. La trama fantàstica de Sisa, la màgia que envolta la nit de Sant Joan (i que s'alineava molt bé amb l'univers fantasiós, quasi absurd, de

Pere Calders), va donar visibilitat als usuaris de Salut Mental Gràcia, desestigmatitzant-los i donant-los una via directa a la socialització. Cal celebrar el treball generós i entusiasta de cada intèrpret i destacar la frescor de Sara Sánchez (senyoreta González) i la seva ànsia de passar la revetlla en un creuer, com també la d'Ignacio Castro (el gran Jordiet), el moment més cabareter de la nit.

Sisa i Dagoll Dagom van voler que el seu espectacle recollís la màgia d'aquella nit amb situacions surrealistes com la del Macari, que es troba amb ell mateix algunes hores més tard (al costat del seu estimat i insòlit vehicle), o la dels *Marcianitos*, que van abduir la senyoreta González. O que el Jordiet, caigut en l'oblit, recuperés per un instant la lluentor del seu passat d'artista. Hi va haver coca per a tothom. El follet va completar la vetllada amb una tendra abraçada. Recompensa al desafiament d'aixecar una obra amb tantes col·laboracions. Sense l'amor desinteressat, tota aquesta constel·lació de somnis seria impossible. ■

VISITA GUIADA DESCOBREIX SALOMÓ

Capella del Sant Crist
Cal Cadernal,
casa pairal de
la família Nin.

Per finalitzar la visita
tast de vi i oli de la
cooperativa.

Informació
salomo.cat
977 629030

